

ТВОРЧІ ЗАВДАННЯ НА УРОКАХ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

Народний танець – фольклорний танець, який побутує у своєму природному середовищі і має певні традиційні для даної місцевості рухи, ритми, костюми тощо. Народно-сценічний танець – це художній твір, який опрацював балетмейстер. Це танець, що побудований за сценічними та драматургічними законами.

Народно-сценічний танець повинен мати виразну сюжетну лінію. Це значний набуток розвитку хореографічного мистецтва. У час постановки народно-сценічного танцю потрібно підібрати необхідну мелодію і делікатно зберегти характерні особливості народного танцю [3, с. 24].

Творчість за своєю природою заснована на бажанні зробити щось, що до тебе ще ні ким не було зроблено, або хоча те, що до тебе існувало, зробити по новому, по своєму, краще. Інакше кажучи, творчий початок в людині – це завжди прагнення вперед, до кращого, до досконалості і, звичайно, до прекрасного, в найвищому і широкому сенсі цього поняття.

Творче завдання розвиває почуття дітей. Здійснюючи процес творчості, дитина відчуває цілу гаму позитивних емоцій, як від процесу діяльності, так і від отриманого результату. Творчі завдання сприяють оптимальному та інтенсивному розвитку вищих психічних функцій, таких, як пам'ять, мислення, сприйняття, увага. Останні, в свою чергу, визначають успішність навчання дитини. Творчі завдання розвивають особистість дитини, допомагають їй засвоювати моральні та етичні норми – розрізняти добро і зло, жаль і ненависть, сміливість і боягузтво і т. д. Створюючи твори творчості, дитина відбиває в них своє розуміння життєвих цінностей, свої особистісні властивості, по новому осмислює їх, переймається їх значимістю і глибиною. Творчі завдання розвивають

естетичне почуття дитини. Через цю діяльність формується естетична діяльність дитини до світу, оцінка прекрасного. Ось такий творчий початок і виховує в людині мистецтво народно-сценічного танцю [1, с. 67-69].

Аналіз наукових досліджень свідчить, що творчим завданням присвячена значна кількість робіт у різних галузях наук. Дослідженням творчих здібностей дітей на уроках народно-сценічного танцю опікувалися педагоги-хореографи С. Акішев, Г. Березова, Г. Більченко, В. Верховинець, В. Геращенко, С. Забрєдовський, О. Колосок, В. Уральська [1, с. 6].

Уроки народно-сценічного танцю це не лише навчання хореографії, а й спосіб виховання в особистості любові до свого народу, до його традицій і звичаїв, це пізнання творчості інших народів, їх побуту, історії. Але на уроках народно-сценічного танцю не менш важливим є не тільки навчання танців, а й творчі завдання, які отримують учні. За їх допомогою, вони саморозвиваються, самовдосконалюються, стають самостійними і більш розвиненими. У них засвоюються не лише отримані від вчителя знання, а й формуються так звані власні, яким вони самі себе навчають [3, с. 29].

Отримавши творче завдання, учні фантазують, прикладають зусиль на його виконання і цим самим саморозвиваються. Вони сприяють розвитку у дітей пластичної виразності, гармонійно розвивають особистість. У танцювальних іграх діти також створюють певний образ і передають в русі різноманітні почуття. Хореографічна діяльність розвиває в дитині наступні уміння і навички: вміння починати і закінчувати рух з музикою, чути ритм мелодії тощо.

Всі діти, особливо дошкільнята і школярі молодшого та середнього віку, люблять займатися хореографією. Вони із захопленням танцюють народно-сценічні танці. Творчі завдання з цього напрямку мистецтва роблять життя дитини багатшим, повнішим, цікавішим. Діти здатні творити не тільки незалежно від місця і часу, але, найголовніше незалежно від особистісних комплексів. Доросла людина, часто критично оцінюючи

свої здібності, соромиться їх виявляти. Діти, на відміну від дорослих, здатні широко відкрити і показати себе у творчій діяльності.

Особливе значення творчі завдання мають для обдарованих і талановитих дітей. Для обдарованої дитини уява виступає основною характерною якістю. Їй необхідна постійна активність фантазії. Нетривіальні підходи до вирішення завдань, оригінальні асоціації, незвичні ракурси розгляду проблеми – все це характерно для талановитої дитини і є результатом уяви.

Обдаровані діти потребують особливої уваги. Однак це не виключає необхідності задавати завдання усім, без винятку, дітям. І чим раніше це почати, тим більших результатів можна досягти. Спостереження свідчать що, займаючись народно-сценічною хореографією, дитина вирізняється яскравими, очевидними, помітними досягненнями у прагненні пізнати й дослідити навколишнє середовище, а також не сприймає обмежень щодо своїх досліджень [2, с. 93-96].

З перших уроків дітям треба надавати можливість самостійно відповідати на музику рухом. Точність рухів на уроках народно-сценічного танцю як складова творчих завдань є необхідними для самовдосконалення та розвитку.

Творчим завданням на уроці народно-сценічного танцю відводиться дуже велике значення. Вони збагачують дітей яскравими образними рухами, створюють умови емоційної розрядки, покращують функції уваги.

Список використаних джерел

1. Бондаренко Л. Методика хореографической работы в школе / Л. Бондаренко. – К., – 1998. – 342 с.
2. Конорова Е.Н. Хореографическая работа со школьниками / Е.Н. Конорова. – С-Пб., 1998. – 270 с.
3. Ткаченко Т. Народный танец / Т. Ткаченко. – М., 1967. – 425 с.